17 Οκτωβρίου 2020

Τα έχω δώσει στην Πατρίδα

/ Μήνυμα ημέρας

Ο πλωτάρχης ε.α. Δημ. Ντούλιας διασώζει το παρακάτω περιστατικό:

Το 1952 στην πλατεία Κλαυθμώνος ήταν το υπουργείο Ναυτικού.

Εκεί κάθε πρωί και κάθε δειλινό γίνονταν επίσημα με στρατιωτικό άγημα η έπαρση και η υποστολή

Ο αξιωματικός υπηρεσίας παρατηρούσε εαν όλα γίνονταν με την πρέπουσα τάξη.

Συνέβαινε όμως και το εξής συγκινητικό.

Όταν ακούγονταν από τα μεγάφωνα του κτηρίου ο Εθνικός Ύμνος σταματούσαν να περπατούν και όσοι πεζοί περνούσαν έξω απο το κτήριο.

Μια μέρα παρατήρησε ο αξιωματικός το γεγονός αυτό και όταν τελείωσε η έπαρση της Σημαίας έτρεξε θυμωμένος προς έναν καστανά που στέκονταν στη γωνία του κτηρίου.

-Άκου αγαπητέ. Σε σέβομαι. Αλλά πρέπει να αποδίδεις στην Σημαία την τιμή.
Σε παρακαλώ όταν ακούγεται ο Ύμνος να είσαι όρθιος.

Ο καστανάς δε μιλούσε. Κοιτούσε όμως τη Σημαία.
Ο αξιωματικός νόμιζε ότι τον υποτιμά.

-Θέλεις να στα ξαναπώ;
επανέλαβε αυστηρά ο αξιωματικός.

-Όχι...απαντά δειλά ο καστανάς.

Τραβά τον πάγκο
και του λέει:

-Δεν έχω πόδια κύριε... Τα έχω δώσει στην Πατρίδα . Ήμουν πολεμιστής.

Ο αξιωματικός “πάγωσε”.

Άμεσα φέρνει το δεξί του χέρι στην άκρη του πηλικίου και τον χαιρετά στρατιωτικά.

Του απένειμε
“τας κεκανονισμένας τιμάς”!